

Î N C H E I E R E

13 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Instanța compusă din:

Președintele ședinței

Judecătorii:

Svetlana Novac

Tatiana Vieru, Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Șavlovschi Valentina,

în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Șavlovschi Valentina împotriva Primăriei or. Florești, Puiu Ludmila, intervenient accesoriu Istratuc Pelagheia privind încasarea prejudiciului material rezultat din îmbogățirea fără justă cauză,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Șavlovschi Valentina și menținută hotărârea Judecătoriei Florești din 20 decembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

a c o n s t a t a t:

La 15.08.2013, reclamantul Șavlovschi Valentina a înaintat acțiune împotriva Primăriei or. Florești, Puiu Ludmila, intervenient accesoriu Istratuc Pelagheia, privind încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul său a prejudiciului material cauzat în mărime de 23670 lei, ca rezultat al depozitării ilegale de construcțiile executate pe terenul legal alocat, constituind prestația datorată de pârâți ca rezultat al îmbogățirii fără justă cauză pe seama reclamantului și încasarea de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia Consiliului or. Florești din 26.01.1996, i-a fost alocat un lot de pământ pentru construcția casei de locuit în apropierea restaurantului Speranța din or. Florești, str. Caplunov 23. În temeiul deciziei, la 26.02.1997 a fost încheiat un contract-tip de acordare a terenului în folosință înregistrat la OCT Florești, fiind eliberat permis de construcție a casei de locuit.

Ulterior, au început lucrările de construcție: săparea fundamentului casei și a beciului, clădirea fundamentului și a beciului, fiind utilizate 36 cubi de piatră, adică aproximativ 72 tone. Pentru efectuarea lucrărilor au fost angajați 3 lucrători, cărora li s-a achitat lucrul pe zi, fiind puse bazele fundamentului construcțiilor indicate. Însă, neavând surse financiare suficiente pentru continuarea lucrărilor a fost nevoit să plece la muncă peste hotare.

Revenind în anul 2013, a aflat că pe sectorul de teren care i-a fost repartizat sunt efectuate construcții de către o altă persoană, fiind astfel depozdată de terenul respectiv. Dorind să soluționeze litigiul pe cale amiabilă, din luna martie 2013 a depus diferite cereri la Primăria or. Florești prin care a solicitat să i se explice situația legată de depozdarea de terenul alocat și modalitățile de soluționare a litigiului.

Din răspunsurile primite a constatat că Primăria or. Florești recunoaște faptul deposedării de teren, propunându-i în schimb un alt teren pentru construcția casei și anume pe str. Răutului 99, or. Florești.

Referitor la soluționarea litigiului legat de restituirea investițiilor efectuate de reclamant la construcțiile pe terenul din str. Caplunov 23, or. Florești, reclamantul a constatat că Primăria or. Florești nu este cointerесată în restituirea lor.

Reclamantul menționează că a investit în construcțiile efectuate 23670 lei, însă atât Primăria, cât și Puiu Ludmila, fără nici un temei legal au acaparat construcțiile efectuate fără acordul său și fără să înștiințeze au decis să rețină construcțiile efectuate.

Astfel, reclamantul a solicitat încasarea solidară de la Primăria or. Florești și Puiu Ludmila dauna materială în sumă de 23670 lei, ca rezultat al îmbogățirii fără justă cauză, cauzată în urma deposedării ilegale de construcțiile executate pe terenul legal alocat.

Prin hotărârea Judecătorei Florești din 20.12.2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06.05.2014, a fost respins apelul declarat de către Șavlovschi Valentina și menținută hotărârea primei instanțe din 20.12.2013.

La 23.06.2014, Șavlovschi Valentina a declarat recurs în termen legal, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat art. 432 alin.(2) lit.a) CPC, precum că instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, referindu-se la normele de drept prevăzute la art.art: 329, 1389 alin.(4) Cod Civil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că este inadmisibil recursul declarat de către Șavlovschi Valentina, din următoarele considerente.

În conformitate cu dispozițiile art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Colegiul constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurent, Șavlovschi Valentina, precum că hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel, prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibil din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei decizii, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță

inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Călăuzindu-se de art.440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC, și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Șavlovschi Valentina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Șavlovschi Valentina, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 mai 2014, în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Șavlovschi Valentina împotriva Primăriei or. Florești, Puiu Ludmila, intervenient accesoriu Istratuc Pelagheia privind încasarea prejudiciului material rezultat din îmbogățirea fără justă cauză.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală